

Det gode kulturmøde - Unge

KULTURPROFILEN

Det gode kulturmøde

Danmark er blevet et mere kulturelt mangfoldigt samfund. Det giver både nye udfordringer og nye muligheder. De landspolitiske diskussioner og mediedebatter om indvandring og integration kan være ubehagelige i tonen. Men realiteten er heldigvis, at de, der står med de konkrete opgaver, som regel finder løsninger på dem.

Arbejdet med disse pjecer om gode kulturmøder tog udgangspunkt i, at der rundt omkring i Danmarks lokalsamfund findes mange erfaringer med at skabe givende møder mellem såkaldt "nye" og "gamle" danskere. Erfaringer, som fortjener at blive samlet og offentliggjort.

De tre pjecer viser, at antagelsen var rigtig. Her er en samling eksempler, som illustrerer, at selvfølgelig skaber møder mellem mennesker med forskellige kulturer undertiden problemer. Men de kan også forløbe konstruktivt og blive berigende for begge parter. Mødet med det anderledes kan føre til, at vi bliver klogere på os selv, på hinanden og på verden.

Pjecerne rummer mange gode og afprøvede ideer fra lokalsamfund og deres boligområder, foreninger, børnehaver, skoler, arbejdspladser osv. Ideer som er lige til at overtage og genbruge. Jeg håber, at de bliver anvendt og inspirerer til gode kulturmøder andre steder.

Vi, der nu lever i Danmark, har den fælles opgave at finde ud af, hvordan vore traditioner for samtale, ligeværd, demokrati og menneskerettigheder kan fastholdes og udvikles i et mere kulturelt mangfoldigt samfund. Jeg både håber og tror, at det lykkes.

Tak til alle, der har bidraget til pjecerne med deres viden og erfaringer.

Elsebeth Gerner Nielsen
kulturminister

Kasketten viser man er sej

Somaliske Ayanle går til halbal på Varde-egnen. Nu har han også fået et job at passe hos en købmand. Det kan blive et skridt på vejen til en plads i det danske samfund, mener han

Når Ayanle Ali Abdi færdes i Vardes gader, er kasketskyggen drejet om i nakken.

"Det viser, at man er sej", forklarer han.

Men de tre dage om ugen, hvor han efter skole passer sit job hos købmand Bjarne Mortensen, tager han altid kasketten af, inden han træder ind gennem glasdøren. Her er der regler for, hvordan medarbejderne er klædt, og hverken kasket eller eksempelvis ringe i mandlige medarbejders ører er velsete.

Somaliske Ayanle befinder sig midt i en vanskelig balanceakt. På den ene side er der det velkendte kammeratskab på gaderne, hvor det giver status at gøre de forkerte ting.

"Har man været i slåskamp til et halbal, er det sejt. Men gaderøverierne, man hører om, er lidt for sejt – det er for meget", understreger han.

På den anden side er der skolen, der skal passes, fordi han går i 9. klasse og snart skal til eksamen.

Desuden er der jobbet hos Bjarne Mortensen.

"Det er jeg glad for, både fordi jeg tjener penge til tøj og kan betale lidt derhjemme, og fordi det er et okay job. Og passer jeg jobbet ordentligt, kan det hjælpe mig til senere at få en praktikplads".

Bjarne Mortensen er også tilfreds med Ayanle.

"Han er god til at tage sig af kunder, der spørger om hjælp, og til at fylde varer op. Han passer sin arbejdstid og har lært noget om, hvor højt tempoet er på en arbejdsplads i dag", siger købmanden.

Efter en oplæringstid på et år, hvor kommunen betalte Ayanles løn, er han nu ansat på ordinære vilkår.

Var Ayanle selv gået til Bjarne Mortensen, havde han næppe fået jobbet.

"Normalt ansætter vi medarbejdere efter mund til øre-metoden. Vi kender folk på forhånd eller kender nogen, der kender dem. Og før Ayanle startede, kendte jeg ikke nogen indvandrere eller flygtninge i Varde", fortæller Bjarne Mortensen.

KONTOR PÅ HJUL

Det var SSP-ungdomskonsulent i Varde Kommune, Torben Berthelsen, der kom og spurgte, om ikke Rema 1000-købmanden kunne bruge en ungarbejder et par timer hver eftermiddag, hvis kommunen i et halvt år betalte, hvad det kostede.

Torben Berthelsen kender de fleste unge i byen ved navn. Både dag og aften færdes han i sit rullende kontor, en blå varevogn med syv sæder og et lille bord bagi, hvor de unge ofte sidder, mens de fortæller, hvad der sker for tiden. Torben Berthelsen kan tilbyde kaffe eller en sodavand, og ikke mindst om vinteren er det fristende at sætte sig ind i den oliefyrede varevogn, når man trænger til lidt varme.

"Når det kokser, kan de ringe på livslinjen her 24 timer i døgnet", siger han og vifter med mobiltelefonen, der hele tiden bliver tjekket for beskeder.

På en kort tur gennem byen når han at snakke med en lille håndfuld unge og en enkelt forælder. Han hører, hvordan det går, hvem der er flyttet, og hvad de ellers har gang i.

VARDE ER EN GOD BY

Torben Berthelsen oplever, at han skal træde i stedet for den far, en del af de unge har mistet.

"Det er os, der skal fortælle dem, hvor grænserne går, og de kræver os 24 timer i døgnet", mener han.

Ayanle, der deler lejlighed med sin mor og otte søskende, smiler skævt under kasketten. Torben er fin nok, lader han forstå.

"Vi snakker tit sammen om, hvad der sker i byen eller om fremtiden, selv om jeg ikke fortæller Torben alt", siger Ayanle i sit vestjyske tonefald. Han er glad for at bo i Varde.

"Jeg har også boet i København, men der forsvinder man i mængden. Her har jeg mange kammerater både blandt danskere og blandt andre flygtninge eller indvandrere. Og Varde er en god by, hvis man for eksempel gerne vil have en uddannelse. Her bliver der holdt lidt øje med én, og der er folk som Torben, der hjælper med at finde praktikplads".

PROJEKT NETVÆRK

Varde Kommunale Ungdomsskole tog i 1997 initiativ til projekt Netværk.

Målet var at få flere af byens tosprogede unge til at benytte sig af både ungdomsskolen og andre fritidstilbud i kommunen og at skabe bro mellem de unge og arbejdsmarkedet.

Skolen tog kontakt til alle de tosprogede unge og deres forældre og inviterede til møde. Forældrene fik rollen som værter og lavede blandt andet mad til arrangementerne. Kommunale medarbejdere og frivillige i

foreningerne beskrev de forskellige tilbud, og de unge og deres forældre fortalte om deres ønsker. Projekt Netværk blev finansieret af puljemidler fra Socialministeriet. Det resulterede i nye spændende fritidstilbud, fælles aktiviteter for unge og forældre og brobygning til foreningsliv og arbejdsmarked. Projektet er nu afsluttet og har resulteret i, at de to-sprogede unge er lige så flittige brugere af ungdomsskolen som kommunens danske unge. Derimod er det få, der er aktive i foreningerne ud over byens fodboldklub.

Gadepulsen - et værested for utilpassede unge

Det handler først og fremmest om at møde de unge, hvor de er, og forstå deres baggrund, fastslår flere af de unge fra etniske minoriteter, der arbejder i Gadepulsen, som er et værested for unge på Nørrebro i København.

Gadepulsen er et ungdomsprojekt, der startede i januar 1997, da man kunne se, at mange unge manglede et sted at være. Det skulle være et sted, der kunne hjælpe de unge til at træffe det rigtige valg, lære dem, hvordan samfundet fungerer, og at blive en del af det – i stedet for at falde udenfor.

Projekt "Gadepulsen" på Nørrebro i København er en klub, der drives af unge med etnisk minoritetsbaggrund, hovedsageligt for andre unge med lignende baggrund.

Der manglede et sted, hvor unge kunne komme hen, efter de var fyldt 18 år, for de fleste ungdomsklubber er struktureret til at hjælpe unge, til de fylder 18. Herefter er det op til dem selv at finde ud af, hvad det er de vil, fortæller de unge.

Gadepulsen ligner på mange måder andre ungdomsklubber, men alligevel er der forskel, fordi der ikke er nogen registrering af brugerne. Gadepulsen har åbent syv dage om ugen, fra 18.00 til 24.00. Det er i høj grad brugerne, der bestemmer, hvad der skal ske, og hvordan indretningen i lokalerne skal være.

MØDET I IDRÆTTEN

"Nu i efterårsferien er der for tredje år i træk håndbold-, basketball- og fodboldturnering," siger den 13-årige Mohammed, der holder pause uden for banen i Nørrebrohallen.

Inde i hallen er der 300-400 unge i alderen 10-18 år til boldturnering, som Gadepulsen har arrangeret. Mange af de unge kommer fra forskellige bydele, og dermed rækker projektets aktiviteter langt ud over Nørrebros grænser.

"Vi er meget forskellige. Nogle af de store kommer til Gadepulsen for at få hjælp, hvis de ikke kan få arbejde eller komme i gang med en uddannelse, andre kommer, fordi de ikke trives i skolen, og de fleste kommer for bl.a. at spille bold og at være sammen med andre. Det er bedre at spille bold end at hænge ud på gaden og komme i forkert selskab", tilføjer han, og skynder sig tilbage til banen.

"Når vi spiller, er vi ikke et rent dansk hold eller et rent indvandrerhold. På hvert hold er der både danske og indvandrere unge, ellers kan der ske racistiske problemer mellem de 2 hold," siger den 14 årige dansker Christian, der venter på sin tur til at komme på banen.

Mohammed og Christian er enige om, at de har en fælles interesse, og det er at score mål. Derfor er der et godt samarbejde og koordination mellem dem.

At blande idrætsholdet med danske og unge fra etniske minoriteter, forhindrer racesammenstød mellem et rent dansk og et rent indvandrerhold. Denne blanding øger forståelse og samarbejde mellem danskere og folk fra etniske minoriteter, siger flere af Gadepulsens medarbejdere.

STREETSPORT 2000

"Cross Cultures Project Association" ønsker i tæt samarbejde med Dansk Flygtningehjælp og Danmarks Idræts- Forbund at iværksætte selvorganiseret leg blandt børn på tværs af etnisk baggrund, alder og sociale skel.

Målgruppen er 25 asylsøgere/flygtninge i Dansk Røde Kors' asylcentre samt 25 frivillige fra lokalområdet, som dagligt skal arrangere street sport for børn på og omkring DRK's asylcentre samt arrangere 4 "Street Events" i belastede boligområder. De bliver uddannet og udstyret med en taske fuld af lege- og sportsrekvisitter og deltager endvidere i værkstedsaktiviteter med henblik på produktion af rekvisitter: mål,

bander, netholdere etc.
(Ildrætspolitisk Ideprogram, Kulturministeriet)

"Fordelen ved at have unge med anden etnisk baggrund end dansk ansat er, at de kender hvert eneste lille hul her på Nørrebro. Det er her, de er født og opvokset. De ved derfor ofte, hvem der har været indblandet, hvis der har været problemer".

"Mit forhold til Gadepulsen er det, der har reddet mig og holder mig væk fra Vestre Fængsel i dag", siger den 21-årige pædagogmedhjælper på Sjællandsgade fritidshjem Adulmulla Sabhi, som kalder sig "Mulla", og tilføjer, at han har et "5-stjernet" strafferegister. Han har afsonet i alt 6 måneders fængsel for væbnede røverier, vold, indbrud, overfald og hærværk m.m. Han siger, at han begyndte sin kriminelle "karriere", da han var 12 år gammel. I starten var det kun små butikstyverier og lignende, men jo ældre han blev, jo mere voksede hans udgifter og "ambitioner".

Ung til ung- Kontaktformidling.

Formålet med projektet er at skabe en formidlingscentral, hvor unge kan få tilbud om individuel støtte fra velfungerende danske og etniske unge, tilbud om at deltage i forskellige gruppeaktiviteter, samt mulighed for at blive inddraget i den frivillige gruppes aktiviteter fremover.

De frivillige er 10-15 unge (hovedsagelig danskere) i alderen 20-25 år, der kender hinanden godt og har et stort socialt netværk med kontakter til mange forskellige samfundsgrupper. Gruppen skal hjælpe de unge fra etniske minoriteter med lektier, finde og fastholde job, hjælpe med formelle kontakter til f.eks. socialcenter, politi, boligselskaber m.m.

Forlev Spejdercenter står for projektet som er støttet af socialministeriet (PUF – Puljen).

"København er en kedelig by, hvad angår klubber. Alle klubber lukker kl.18.00, fordi danskerne skal hjem og spise, eller fordi kommunen ikke vil betale medarbejderne aftentillæg. Gadepulsen er den eneste klub, der holder åbent til kl. 24.00, hvor unge kan holde sig væk fra gaden, og tilfredsstille deres behov for spænding", siger Mulla.

Mulla fortæller, at det, at han har arbejdet som 'streetwalker' i Gadepulsen gennem flere måneder, har hjulpet ham med at se mulighederne uden for det kriminelle miljø. Han fik rådgivning af andre unge, der havde været rødder ligesom ham. Han mødtes med andre velfungerende unge, der viste ham, at man også kan være "sej" uden at begå kriminalitet.

"Jeg løser konflikterne på min egen måde, da jeg både kender miljøet og alt og alle på det indre Nørrebro. Jeg bruger ikke pædagogiske konfliktløsningsmodeller, for ud over at jeg ikke kender dem, mener jeg, at de er ubrugelige. Det ved jeg fra min egen krop", siger en streetwalker med etnisk minoritets baggrund.

Han fik lyst til at hjælpe andre unge, ligesom han selv fik hjælp fra unge i Gadepulsen.

"I børnenes øjne kan jeg se mig selv som barn. Jeg så op til rødderne, og ønskede at være som dem, ligesom når man ønsker at være Superman efter at have set filmen. Det billede af mig hos børnene vil jeg gerne bruge til at fortælle sandheden og om den pris, som jeg indtil i dag har måttet betale for mine gerninger," siger Mulla.

"Mine danske kollegaer støtter mig og har hverken isoleret mig eller set ned på mig, pga. min kriminelle fortid."

Venskab giver kendskab

Politiske diskussioner, lektier og snak om piger, naturligvis, er noget af det, der binder Hassan Salame og Ulrik Simoni sammen. De blev hurtigt venner, da de mødtes på hf i Kalundborg.

20-årige Hassan Salame er ikke uvant med at blive kigget på, når han færdes i sin hjemby Kalundborg. Selv om han har boet her, stort set siden han som fireårig kom til Danmark fra Libanon, har danskerne endnu ikke vænnet sig til hans mellemøstlige udseende, oplever han.

"Men der blev nu også kigget efter Ulrik i den periode, hvor han var klippet helt skaldet. Og især når vi gik

sammen, var der nogle, der gloede. Folk troede vel, at jeg var ven med en skinhead”, griner Hassan Salame. Ulrik Simoni, der er 18 år og har danske forældre, har nu ladet håret vokse et par centimeter, og de to venner vækker ikke specielt opsigt denne eftermiddag blandt de andre gæster i supermarkedet Kvicklys Bistro i byens centrum. Får de en fritime eller to fra skolen, er bistroen et af de steder, Hassan og Ulrik kan finde på at sætte sig hen for at snakke. Måske om skolen, måske om fremtiden, måske om piger – måske om kærestesorg.

”Det er nu mest Hassan, der taler om det sidste. Jeg er lidt mere tilbageholdende. Jeg anser det med kærester for mere privat og holder hellere den slags for mig selv”, siger Ulrik.

Til gengæld betror han vennen mange andre ting, der optager ham. Og talegaverne fejler heller ikke noget, når de to snakker om politik. Mens Hassan er medlem af SF, er Ulrik medlem af Venstres Ungdom. Selv om der er et godt stykke vej mellem de to partier på den politiske skala, er den politiske interesse netop én af de ting, der binder de to sammen. I øvrigt er der mange emner, de kan blive rørende enige om.

”For eksempel debatten om indvandrere. Der bliver generaliseret alt for meget og hele tiden fokuseret på kriminalitet. Politikerne laver skræmmebilleder ved at foreslå en fængselsø, medierne griber den og overdriber problemerne, måske fordi det sælger flere aviser”, mener Ulrik.

LEJLIGHED SØGES

Hassan kan ikke lade være med at drille lidt, når vennen ruller sig ud i politiske taler, og han får igen, når det er ham, der taler ivrigt, mens hænderne fægter i luften for at understrege ordene.

”Ulrik og jeg griner tit af det, der står i aviserne om indvandrere. Det er få andre, jeg kan grine med af det. Han behøver heller ikke de samme forklaringer som andre. Når jeg én gang har fortalt ham om, hvordan jeg har det med religion, så spørger han ikke hele tiden til det”, siger Hassan.

Venskabet imellem dem har givet Ulrik et andet syn på islam, fortæller han.

”Tidligere opfattede jeg det som en forstokket religion. Jeg troede, at muslimer var meget fanatiske, men der er mange grader af deres tro, ligesom der er af vores. En af de meget positive ting, jeg har lagt mærke til i Hassans familie, er den meget store respekt, de har for hinanden. Det har ikke noget med underdanighed at gøre, men med omsorg og grundlæggende respekt for den enkelte”, forklarer Ulrik.

Hassan planlægger at arbejde et år som lærervikar, når han er færdig med hf til sommer. På den måde vil han både kunne snuse til lærerfaget og samle point, inden han søger på seminariet, og samtidig vente på at Ulrik gør sig færdig på hf et år senere. Så finder de måske en lejlighed sammen.

”Min drengedrøm var at blive brandmand, men nu vil jeg nok gerne være lærer. Jeg kunne godt tænke mig at arbejde på en af de skoler, hvor der er mange indvandrerbørn. Der er tit meget uro, og jeg tror, at det kan hjælpe, at der kommer flere lærere med en baggrund, der ligner elevernes”, siger Hassan. Han er ikke i tvivl om, at skuffelsen ville være stor derhjemme, hvis han ikke læser videre.

”Mine forældre lægger stor vægt på, at vi uddanner os. Her i Danmark er det oven i købet gratis, det ville det ikke have været i Libanon”.

I BYEN UDEN DRUK

På hans egen folkeskole var der kun et par håndfulde af eleverne, der havde en anden etnisk baggrund end dansk.

”I starten blev jeg drillet med, at jeg ikke udtalte danske ord rigtigt, og jeg blev ind imellem også kaldt perker. Så fik de én på kassen. Men de andre børn var også tit nysgerrige på en meget positiv måde over for, hvem jeg var, og hvor jeg kom fra. Og jeg har altid haft masser af danske kammerater, som jeg er kommet hjemme hos. Jeg synes ikke, at lærerne havde den samme nysgerrighed som børnene. For eksempel havde det været rart, hvis lærerne havde brugt det, at der var nogle elever med en anden baggrund i klassen til eksempelvis at fortælle lidt om arabisk historie eller kultur”, siger Hassan.

Ulrik nikker genkendende til fortidens slagsmål i skolegården. De fandtes også på skolen, hvor han gik. Med årene er de imidlertid begge blevet bedre til at tøjle temperamentet. De har også begge to valgt at skrue ned for blusset, når de går til fest.

”Før var en god fest én, man ikke kunne huske på grund af druk. Nu synes jeg ikke længere, at det er sjovt, hvis folk drikker sig fra sans og samling. For mig handler det om at være sammen med nogen, jeg har det godt med, og om at danse”, siger Ulrik.

Vennen drikker ikke, men det forhindrer ham ikke i at tage til Århus en fredag aften for at gå i byen hele natten sammen med en lille flok kammerater.

”Man er lidt træt, når man klokken 10 næste morgen kører om bord på færgen for at komme hjem igen”, smiler Hassan.

OM ÆGTESKAB

"Hassan er helt sikkert den første af os, der bliver gift. Jeg er nok lidt konservativ omkring det med ægteskab. Jeg synes, at man skal tage en uddannelse og derefter finde et job, før man gifter sig. Ellers virker det lidt uansvarligt", siger Ulrik Simoni.

Hassan Salame ser anderledes på det:

"Jeg føler mig moden nok til at blive gift, selv om mine forældre synes, at jeg først skal tage en uddannelse. Måske bliver jeg forlovet inden så længe, og det skal være med en pige fra Libanon, har jeg bestemt. Eventuelt én, der også er vokset op her i Danmark. Jeg vil ikke giftes med en dansk pige, for de forstår mig ikke så godt. De spørger hele tiden om, hvorfor jeg ikke spiser svinekød, eller hvorfor jeg ikke drikker – jeg tror simpelthen ikke, at ægteskabet ville holde i det lange løb. Jeg vil leve sammen med én, der forstår mig. Hvem det bliver, bestemmer jeg selv. Det blander mine forældre sig ikke i", fortæller Hassan.

Outlandish: stort publikum til etnisk musik-mix

Waqas, Isam og Lenny hedder vennerne fra Brøndby Strand, der strøg direkte ind på hitlisten og blev et af de mest omtalte nye bands i Danmark. "Vi rammer en ny multietnisk tone, som mange rigtig godt kan lide", forklarer Outlandish

En pige besvimele. Koncerten måtte afbrydes – dørene blev åbnet, så alle kunne få luft og køle lidt ned. Beatles på scenen i K.B Hallen midt i 1960'erne? Nej, Outlandish på job i et medborgerhus i København 2000.

Den koncert vender vi tilbage til, for den var speciel for hiphopgruppen, der fik sit gennembrud sidste år. Det blev et spændende debutår for Waqas Qadri, Isam Bachiri og Lenny Martinez, de tre gode venner fra Brøndby Strand. Efter et musikalsk samarbejde, der startede i folkeskolen, slog de pludselig igennem i hjemlandet Danmark.

Isams forældre er marokkanske, Waqas er fra Pakistan og Lenny har boet i Honduras. Det mix af forskellige erfaringer udnytter de musikalsk.

"Vi blander for eksempel arabisk og asiatisk musik med den amerikansk inspirerede hiphop og rap. Lenny rapper på spansk og har en blød stil, Isam er mere melodisk og synger på både arabisk og engelsk, og jeg er den lidt uberegnelige hardcore rapper, der siger tingene lige på og hårdt", forklarer Waqas Qadri.

UD I EUROPA

Men ligesom sprogene er mangfoldige, kan det være svært at skelne skarpt mellem de forskellige stilarter og den inspiration, de hver især bringer ind i det fælles projekt Outlandish, mener de.

"Vi har kendt hinanden og arbejdet sammen om musikken i mange år. Og man lærer jo ting af hinanden hele tiden, så på den måde udvikler vi os både hver for sig og sammen", siger Isam Bachiri.

"Vi har sjovt nok et utroligt blandet publikum sammenlignet med, hvad hiphoppen og rappen normalt har. Siger vi folk fra 0-100 år, er vi dækket ind, men der er nok flest mellem 20 og 50 år, både danskere og folk med anden etnisk baggrund end dansk. Bredden skyldes netop, at vi blander alle mulige stilarter", mener Lenny Martinez.

Derfor tror de på chancen for et internationalt gennembrud – deres pladeselskab arbejder hårdt og optimistisk på sagen, og de er parate til at sætte henholdsvis egen virksomhed og studier ved

Handelshøjskolen og Syddansk Universitet i bero, hvis chancen viser sig for at leve af musikken i nogle år.

"Folk herhjemme har lyst til en mere multietnisk tone i musikken. Det hænger sammen med indvandringen til landet de senere år. Den samme indvandring er sket i mange andre lande i Europa, hvor musikken også blandes mere og mere," siger Isam Bachiri.

EN INTENS KONCERT

Men tilbage til koncerten i medborgerhuset, som var klart anderledes end de mange andre job, de har haft.

Det var kun piger, de fleste med anden etnisk baggrund end dansk, der var trukket i festtøjet den dag til pigefestival, og stemningen var måske derfor højspændt af forventning, længe før de populære fyre fra Brøndby Strand overhovedet kom på scenen.

"Rolig nu! Det er ikke Backstreet Boys!", appellerede Waqas Qadri forgæves til flere hundrede piger, der alle ville frem i første række.

"Det var intenst. Da vi sang "Fatima's Hand", var de helt oppe at køre", husker Outlandish.

“Faktisk er det ikke en sang om tvangsægteskab, som mange tror. Den handler mere om det, der sker i mange etniske familier længe inden brylluppet. Om hele den proces, som foregår med at finde en partner. Og om hvordan de forskellige parter i familien ser på det, blandt andre de unge, der er vokset op i et andet land end deres forældre”, forklarer Isam Bachiri.

“FATIMA'S HAND”

Fatima is 21
And around here - when your 21
u gotta start thinking about getting a man
getting a son - getting it done
just like her mom when she was 21
but even though Fatima's not ready for it
she not gonna say some
she feels she gotta do this for the parents
cuz they've been on her for the last 5 years
a lotta men from motherland
came up here hoping she say yeah
but she ain't down
wants somebody that can make her feel alive
chill every time she wanna cry
the one in a million type of guy
but her mom keeps telling her
"compromise, this ain't no fairy tale my child
do not waste your time
u'll regret u didn't say yes to this guy"
everyday is the same
like a battlefield
she gets the blame
bringing shame on the family name
just cuz the streets be babbling
like a Bedouin in a dessert storm
she lays low from all their songs
try to make'em understand
but it's like talking to the wall
her desire's burning to change her ill state
it's strange - for the first time
in a long time - she sees the light in the end

Uddrag af "Fatima's Hand" fra cd'en "Outland's Official"

Fatimas hånd betragtes af nogle muslimer som et værn mod dæmoner og "det onde øje". Den afbildes på amuletter og halssmykker eller sættes op på døre eller i bilen. Når hånden er farvet blå, er det, fordi det skulle bringe held og lykke på samme måde, som nogle mener, at en hestesko eller et firkløver gør.

Pigesnak i en frizone

Overgear og fnidder. Fortrolig alvorssnak med en voksen, der bakker op. Pigeklubben i Holmbladsgade på Amager rummer det hele og er blevet en populær frizone for teenagepiger i vidt forskellige farver.

Der er lyse pastelfarver på væggene. Et matchende forhæng i dråbeformet plastik pynter i en døråbning. På væggene i et andet lokale hænger fotografier fra udflugter til blandt andet skov og strand og fra sommerens havnerundfart, der ikke gik stille af. Det emmer kort sagt af hygge i Pigeklubben i Holmbladsgade på Amager, som tre eftermiddage om ugen besøges af op mod 20 teenagepiger, de fleste mellem 13 og 15 år.

"Mange af pigerne bruger ikke andre fritidstilbud, fordi deres forældre ikke er trygge ved det. Enten fordi der

også kommer drenge, fordi der ryges, eller fordi der er mandlige ledere. Her oplever pigerne, at klubben er deres", siger Francis Aktor, der leder fristedet og med et smil på læben betegner sig selv som tredjegerationsindvandrer. Rødderne er blandt andet franske.

Ud over farverne har pigerne også stået for det meste af indretningen, og de har taget mange af tingene med hjemmefra. En bedstefar har leveret kopperne, så der bliver passet godt på alting, fortæller Francis Aktor. Hun tager imod piger, hvis rødder strækker sig fra den danske muld over Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika til Kina.

"Det er rart en gang imellem at være sammen med kun piger. Man snakker om andre ting, og der opstår en særlig stemning, som bliver afbrudt, så snart der træder en mand ind i lokalet. Det, tror jeg, er grunden til, at der også kommer danske piger her", siger Francis Aktor.

Hun blev ansat i april 1999 til at etablere klubben og tog selv ud på skoler i kvarteret for at præsentere tilbudet. Et samlingssted kun for piger, med aktiviteter som blandt andet udflugter, lektiehjælp, fællesspisning, syning og hvad de ellers selv fandt på, lød ideen. Og den har brugerne nu taget til sig.

ET SKUB I SELVTILLIDEN

Spørger man pigerne selv, er det udover samværet med veninderne blandt andet aktiviteter som ture i byen, biografen og udflugter ud af København, der trækker. Desuden nyder de at have fundet voksne, de kan være fortrolige med.

"Man kan snakke med Francis om alt, hvis man for eksempel synes, at man har problemer. Hun kan også holde på en hemmelighed, hvis hun skal", forklarer danske Sanna.

Samereh, der har iranske forældre, oplever den samme fortrolighed.

"Hun lytter til én og hjælper, hvis det er nødvendigt. En gang bad jeg hende snakke med min mor, fordi jeg syntes, at der var nogle problemer derhjemme, og så gik det i orden", fortæller Samereh.

"Nogle af pigerne er utroligt ambitiøse og bliver også pacet frem af familien. De vil for eksempel være læger eller designere i de store modehuse. Hos andre mærker jeg en stor usikkerhed. De ser debatten om indvandrere i aviserne og kommer til at tvivle på, om de kan opnå den fremtid, de drømmer om, i Danmark", fortæller Francis Aktor.

"Beder pigerne mig tage en snak med deres forældre, spørger jeg, om jeg må komme på besøg. I det daglige prøver jeg at overbevise pigerne om alle de ressourcer, de faktisk har. De taler flere sprog, og de begår sig dagligt i flere kulturer, når de balancerer mellem kravene derhjemme og de krav, der stilles i for eksempel skolen. Det er egenskaber, der er guld værd, men desværre oplever de det sjældent sådan", siger Francis Aktor.

DANMARK PÅ BESØG

"Det er pigerne og deres familier, der har lært mig det, jeg ved, om andre kulturer. Det vigtigste er for mig at se, at man møder andre mennesker med respekt og åbenhed, så tager de godt imod én. Når jeg er på besøg hos en familie, får jeg tit en masse spørgsmål om, hvordan tingene hænger sammen i Danmark og om oplevelser, familien har været ude for og ikke forstår. Nogle lever her i årevis uden at få kontakt med danskere. Jeg bliver nærmest mødt som en repræsentant for det danske samfund", fortæller Francis Aktor.

30 TIL MIDDAG

"Nogle af pigerne har mange pligter derhjemme. De passer blandt andet mindre søskende, hjælper moren med hendes opgaver og lærer at lave mad til mange gæster. Jeg er blevet vildt imponeret over piger på 14 år, der balancerer med bakker med skoldhed te, sikrer sig, at gæsterne sidder godt i sofaen, og samtidig lige konverserer lidt, hvis samtalen er ved at gå i stå. De får jo en hel uddannelse i hjemmet og kan servicere 20-30 gæster fuldstændig perfekt", forklarer Francis Aktor.

FRIZONER OVER HELE LANDET

Pigeclubber som den i Holmbladsgade i København er de seneste år skudt op over hele landet. Ideen er stort set den samme for alle klubber og projekter. Her skal teenagepiger med etnisk minoritetsbaggrund kunne mødes for at snakke og for at lave forskellige aktiviteter sammen. De fleste af pigerne bruger stort set ikke andre etablerede fritidstilbud, fordi forældrene ikke er trygge ved, at de omgås drenge uden opsyn. Nogle steder lever pigeclubberne deres eget selvstændige liv, andre steder er de etableret som en satellit til eksempelvis den lokale skole eller den kommunale ungdomsskole. Mange finansieres af forskellige projektmidler.

Mellempfolkeligt Samvirke registrerer alle pigeclubberne, her kan man få mere at vide, bl.a. på internetadressen www.ms.dk/pigeliv

Idræt som kulturkatapult

Sport er vigtig som kulturel og social aktivitet i Danmark. Derfor skal idrætten også være aktiv, når indvandrere og flygtninge skal integreres.

"Etniske minoriteters deltagelse i sport kan være et springbræt til øget indflydelse. Her får man kendskab til både demokratiske processer og til selvorganisering. Og så er idræt et godt sted for kulturmødet mellem danskere og nye danskere," siger Preben Astrup, konsulent vedrørende flygtninge og indvandrere i Danmarks Idræts- Forbund.

"At spille fodbold er noget globalt, men at spille fodbold i en idrætsforening i Danmark er et meget lokalt fænomen. Mange fra etniske minoriteter har den opfattelse, at idræt er noget, man er udvalgt til, fordi man har talent, mens danskerne begrundes deres deltagelse med socialt samvær og oplevelser," siger idrætskonsulenten.

"Kulturelle misforståelser kan også opstå, når nydanskere ikke kender alle de uskrevne normer, såsom fælles kørsel til turneringer, at vaske holdets sportstøj på skift forældrene imellem, at møde op til kampene osv."

Preben Astrup mener, at disse kulturelle misforståelser kan fjernes gennem god og grundig information om foreningsidéen. Men også de danske idrætsforeninger bør ligge inde med den nødvendige viden, så misforståelser kommer i forkøbet. Det er her, idræts- og fritidskonsulenterne træder til.

NYT INDSPARK I HEDEBOPARKEN

Roskilde KFUM vil ansætte en to-sproget projektmedarbejder med arbejdsområde i Hedeboparken, hvor idrætten skal bruges som middel i et tværkulturelt arbejde. Målet er at styrke samværet mellem danske og etniske borgere i området. Tovholder på projektet er en styregruppe bestående af fodboldklubben Roskilde KFUM, Hedeboparkens Fritidscenter, Hedegårdens Skole, Boligbestyrelserne i Hedeboparken, SSP (samarbejde mellem socialforvaltning, skole og politi) og Børne- og Kulturforvaltningen i Roskilde Kommune. (Idrætspolitisk Ideprogram, Kulturministeriet)

KRICKETBOLD-LØSNING

"En cricketklub i Midtjylland oplevede en gang det klassiske problem, hvor formanden klagede over, at en etnisk minoritetsfamilie ikke havde betalt kontingent. I fællesskab med formanden foreslog vi, at faderen, i stedet for kontingent, kunne støtte klubben ved at købe en kampbold, hvorefter hans navn blev skrevet ind i kampprogrammet. Faderen var glad for, at det nu var synligt, hvad hans penge gik til, og er siden begyndt at interessere sig for sporten og være aktiv i foreningen".

Konsulenten peger på Ikast som en succeshistorie for integration af etniske minoriteter. I Ikast er 66% af drengene og 33% af pigerne i dag medlemmer af en idrætsforening. Han mener, at en af grundene til den store succes er den direkte, mundtlige kommunikation mellem nydanske familier og fritidsvejlederen.

Danmarks Idræts-Forbund har taget initiativ til at danne et indvanderråd, som er et uformelt råd bestående af unge indvandrere med idrætsbaggrund. Rådet skal rådgive DIF i flygtninge- og indvandrerspørgsmål og bl.a. medvirke til at engagere flere forældre i klublivet.

VEJLEDERNE GIVER ET SKUB

Også Århus Kommune har gjort en indsats for at integrere børn og unge i byens forenings- og fritidsliv. I 1999 åbnede Fritidsbutikken, et fireårigt projekt under fritids- og kulturforvaltningen, der henvender sig til tosprogede børn og unge fra 6 til 18 år.

"Vi henviser ikke børn og unge til klubber og foreninger, men vi hjælper, følger med og rådgiver både klubberne og de etniske minoriteter hele vejen igennem, indtil vi er sikre på, at alt omkring deres deltagelse i klubben fungerer ubesværet," forklarer Marco Vetterli, der er daglig leder i Fritidsbutikken.

Fritidsbutikkens fire fritidsvejledere tager ud, der hvor børnene er, og snakker med dem om deres fritidsinteresser, og hvad de godt kunne tænke sig at gå til. Konsulenten udfylder sammen med barnet et brugerskema med barnets ønsker, og barnet får skemaet med hjem. Konsulenten tager senere kontakt til forældrene, hvis det viser sig nødvendigt med yderligere information. Fritidsbutikken tilbyder også børnene et "grønt" kort med en hel måneds kontingent. Og man tilbyder fodboldtøj, støvler eller lån af sportstøj fra butikken for at mindske familiens udgifter.

"Vi beder forældrene om at komme med barnet til hans/hendes første træning, hvor vi introducerer dem og træneren for hinanden og oplyser forældrene om vilkårene og om både de skrevne og uskrevne regler i

klublivet. På 60% af de brugerskemaer, vi har uddelt til familier og børn, har vi fået nye børn og unge i foreninger og klubber,” fortæller Marco Vetterli. Fritidsbutikken har flere samarbejdspartnere, både i DIF, DGI og lokale foreninger, og i tilfælde af, at man ønsker en bestemt aktivitet, som ikke eksisterer i området, tager Fritidsbutikken initiativ til at oprette noget.

Etniske minoriteter i foreninger i Aalborg – et samarbejde mellem Aalborg Kommune, foreningslivet og DGI Nordøstjylland – ønsker at give etniske minoriteter viden om det danske foreningsliv. Det skulle gerne føre til, at kommunens nye borgere får lyst til at blive i foreningerne og måske blive instruktører. (Ildrætspolitisk Ideprogram, Kulturministeriet)

ISHOCKEY MED TØRKLÆDE OG HJELM PÅ

Vetterli fortæller, at flere piger og deres forældre ønskede et idrætsstilbud, der tog hensyn til deres religiøse overbevisning. Det skulle være en sportsgren, der ikke krævede, at pigene afførte sig sin traditionelle påklædning eller sit tørklæde:

”I ishockey har pigene tøj på, fra top til tå, så vi startede et hold for tørklædepiger.”

Mellem 30 og 40 piger med og uden tørklæde mødte op til prøvetræning i ishockey, og der viste sig at være stor forældretilslutning og opbakning. I dag har man dannet et stabilt hold på 21 piger i alderen 7-14 år, som siden sommeren 2000 er blevet til et begynderhold i Århus Ishockey Klub (AIK).

”De, der har talent og ønsker at fortsætte, kan sluses ind på seniorpigeholdet i AIK, som er et af Danmarks bedste pigeishockeyhold. Det er ikke et ”integrations-”, et ”etnisk” eller et rent tørklædehold. Nogle af pigerne har taget tørklædet af nogle måneder efter, fordi både pigene og familien fik tillid til de andre og til klubben,” siger Vetterli.

LILLE FATIMAS DRØM

10-årige Fatima drømmer om at blive professionel ishockeyspiller en dag.

”Jeg håber at blive bedre til ishockey og komme på seniorholdet, og måske kan jeg engang være med til at repræsentere Danmark eller Århus i en international ishockeyturnering” siger Fatima.

Hun er lige ankommet til Århus Skøjtehal med sin far og sin lillesøster på 9 år og med de tunge tasker med ishockeyskøjter, dragt, beskyttelsesudstyr og stav. Med hjælp fra faren tager hun de tunge støvler, dragt, hjelm og beskyttelsespudder på.

Hendes far, Ahmed Iraki, har taget ekstra varmt tøj på for at kunne udholde kulden på tilskuerpladserne inde i hallen. Han kører sine døtre i skøjtehallen to gange om ugen, om fredagen til træning, og om lørdagen til offentligt løb, hvor de skøjter og har det sjovt på isen.

”Sport er en vigtig aktivitet, der er med til at holde børn og unge fra problemer, og til at blive en del af det danske samfund. Vi skal ikke isolere os i vores egen verden,” siger Ahmed. Han gik med til at sende sine døtre til ishockey, fordi ishockeyklubben og Fritidsbutikken hjalp med at skaffe udstyret og opfyldte familiens betingelser om, at pigerne kunne være ”anstændigt påklædte.”

PROJEKT KOSOVO I DET NYE ÅRHUNDREDE

Familier i Randers skal være med til at give flygtningebørn fra Kosovo et fristed fra flygtningecenteret. Sammen med Dansk Røde Kors-centeret i Randers og den lokale fodboldklub Hornbæk Sportsforening vil familierne invitere flygtningebørnene til at spille i fodboldklubben og åbne dørene til deres private hjem, så ansvarlighed og kulturelt fællesskab kan udvikles. Projektet bliver støttet med 100.000 kr. og afvikles fra 1. november 1999 og et år frem. (Ildrætspolitisk Ideprogram, Kulturministeriet)

Kulturer mødes – og sød musik opstår

Dans, kor, teater, billeder, mode og børnekunst. I to uger satte Ribe Amt fokus på kulturelle rigdomme og byggede bro mellem Fanø og Somalia.

”Den hidsige debat i medierne om det multikulturelle samfund er præget af mangelfuld information og for dårligt kendskab til etniske minoriteter”. (Gyrite Andersen)

I Ribe Amt blev man træt af den evige problematisering af de fremmedes tilstedeværelse.

”Vi valgte i stedet at fokusere på de mange spændende kulturudtryk, der gemmer sig i de etniske kulturer, og som vi – på trods af de mange udlændinges tilstedeværelse – ikke møder til daglig,” fortæller Amtets

kulturkonsulent, Gyrite Andersen. Hun var en af hovedkræfterne bag projektet "Kulturer mødes – og sød musik opstår", som blev afviklet i starten af september 2000.

"Sød musik" var et grænseoverskridende projekt såvel geografisk og kulturelt som kunstnerisk, som blev til i samarbejde mellem en række kultur- og uddannelsesinstitutioner i Ribe Amt, og med bidrag fra både danskere og mennesker med en anden etnisk baggrund, amatører og professionelle, børn og voksne.

"Ideen var at skabe kontakt mellem de forskellige befolkningsgrupper, for information og samvær er vejen til accept af hinanden og de forskelle, der er i vore kulturer".

"Vi lavede et forum, hvor danskere, indvandrere og flygtninge mødte hinanden omkring kultur," siger Gyrite Andersen.

HENNAMALING OG AFRIKANSKE FLETNINGER

Ideen til temaugerne blev født i en styregruppe bestående af folk fra biblioteksverdenen i Esbjerg og Pædagogisk Center i byen og Gyrite Andersen. Styregruppen inviterede derpå skoler, biblioteker, daginstitutioner, Dansk Flygtningehjælp, Mellemløst Samvirke og mange danskere og etniske minoriteter til at deltage.

Museet på Sønderkov Slot var ramme om en multikulturel festival med musik og dans fra andre kulturer, både af esbjergensiske danskere og etniske minoriteter og aktører fra udlandet, som var i landet i forbindelse med "Images of the World".

I Musikhuset i Esbjerg kunne man opleve et stort etnisk marked, hvor der var musik, dans, kor, tøj- og nationaldragtfremstilling, børnekunstudstillinger, kunsthåndværk, teaterforestillinger med grønlandske, tyrkiske, iranske, bosniske, somaliske, afrikanske, færøske, tamilske, irakiske, fanøske, esbjergensiske grupper.

"Der var en utrolig god atmosfære derinde, danskere og nydanskere drak te sammen, og danske børn og unge fik lavet hennamaling og afrikanske fletninger. Derudover kunne danskere for eksempel se, hvordan en somalisk familie indretter sin bolig," siger Gyrite Andersen.

"Danske børn og voksne ved nu lidt mere om nogle af de mennesker, de ser på gaden, det føles ikke mere så fremmed at se en somalisk kvinde gå i byen, for det var måske hende, der malede dem på hånden sidste uge. Det var også en overraskelse for mange danskere at se muslimske og kristne irakere stå ved et bord med Koranen og Jesus ved siden af hinanden, fordi man troede, at alle irakere er muslimer," fortæller amtets kulturkonsulent.

Projektet indeholdt også fernisering af en kunstudstilling – med værker af kunstnere med etnisk minoritets baggrund, fotografier af børn fra hele verden, et arrangement i kunstbygningen i Tistrup, hvor billedskoleelever fra hele amtet blev inviteret til at arbejde med temaet "kulturer mødes – og sød musik opstår" under ledelse af herboende udenlandske billedkunstnere.

Gyrite Andersen fortæller, at flere skoler, biblioteker og daginstitutioner siden har taget ideen op og etableret emneuger, hvor man har beskæftiget sig med fremmede kulturer.

"Kulturer mødes – og sød musik opstår" har udarbejdet et idékatalog, der udsendes til samtlige skoler, biblioteker, daginstitutioner, kulturinstitutioner og klubber i Ribe Amt. Kataloget indeholder navne på herboende udlændinge, der ønsker at fortælle om deres kultur, og navne på organisationer og foreninger, der arbejder med fremmede kulturer, ideer til emneuger, og tilbud på udstillinger, filmtitler, litteratur, der kan bestilles, og fortegnelser over puljer og fonde, hvorfra der kan søges projektstøtte.

I Ribe Amt håber man, at de multikulturelle kulturuger kan blive en årligt tilbagevendende begivenhed.

"Når jeg ønsker, at det bliver en tilbagevendende begivenhed i Esbjerg, er det, fordi jeg mener, at det er vigtigt, at mødet bliver et reelt møde, at man ligeværdigt mødes menneske til menneske. Kulturen er den bedste platform for det møde", siger Gyrite Andersen.

FESTLIGE HØJTIDER

Alle kulturer markerer årets gang ved at fejre religiøse højtider og årstidsbestemte fester, såsom jul eller den muslimske fastemåned ramadan, helgenfester eller midsommer- og høstfester. Mange muslimer i Danmark faster f.eks. under ramadanen fra solopgang til solnedgang, som det er foreskrevet i Koranen. Det kan komme bag på lærere, når en elev første gang gennemfører fastemåned og derfor ikke er så energisk, som han plejer. Både jødedom og kristendom har tilsvarende fasteperioder. I den kristne religion er det de 40 dage mellem fastelavn og påske, hvor man i den katolske kirke oprindeligt fastede. Fejringen af fester og højtider giver mulighed for at fortælle om hinandens religion og traditioner.

Der findes forskellige helligdagskalendre med oversigter over, hvornår man fejrer de forskellige højtider inden for de enkelte religioner, f.eks. "Helligdagskalenderen for forskellige trosretninger", Omep (1987) eller "Festkalenderen", Mette Sylvest (red.) (1990).

RAMADAN

Ramadan er navnet på den niende måned i det islamiske kalender, og den er ifølge Koranen afsat som fastemåned. I henhold til Koranen skal en muslim kunne se nymånen helt klart, og det skal bevidnes af to personer, før han kan påbegynde fasten (er månen overskyet, kan der komme forskydninger i datoen for fastens påbegyndelse). Ramadan er en månemåned og flytter derfor 11 dage baglæns hvert år, således at fasten efterhånden falder på alle årstider. Alle troende muslimer skal holde sig fra at spise, drikke, dyrke sex og ryge fra gry, når man kan skelne en hvid uldtråd fra en sort, dvs. 11/2 time før solopgang, til solnedgang. Undtaget fra fasten er børn under 12 år, gravide kvinder, kvinder der ammer deres børn eller menstruerer, samt gamle og syge mennesker. Efter fasten fejres Eid Ul Fitr.

Day One - demokrati for unge

Diktatoren er død. Indbyggerne er trængt sammen midt i byen. Stemningen er spændt, men champagnepropperne springer i en glædesfest

Ordene kunne være hentet i en reportage fra virkelighedens verden de senere år, måske på Balkan eller i Afrika. Men de stammer såmænd fra en begivenhed, der fandt sted i Hedehusene ved København i Danmark.

"Day One", et udviklingsprojekt om demokrati for unge. Det er et rollespil: Et 24 timers nonstop eksperiment i dramatiske og virkelighedstro omgivelser mellem ruiner og bombesprængte huse i Beredskab Københavns øvelsesby.

Deltagerne var 130 unge – halvdelen danskere, og den anden halvdel fra de krigshærgede områder i Afrika, Asien, Latinamerika og Balkan. De skulle opbygge et nyt demokrati af ruinerne. De var presset af sult og mangel på søvn, men havde til opgave at lægge fundamentet for et nyt demokrati, så de måtte ikke lade sig gribe af panik eller udnytte den kaotiske situation ved at give sig til at plyndre.

Det var Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, FDB, der i samarbejde med Dansk Ungdoms Fællesråd og Mellemløst Samvirke stod bag gennemførelsen af projektet. Day One faldt sammen med 50-års-dagen for menneskerettighederne, 150-års-dagen for den danske grundlov og 10-års-dagen for FN's Børnekonvention.

"Tanken var, at projektet skulle få de unge til at definere deres eget forhold til demokrati og samfundsudvikling, specielt hvad angår deres egen deltagelse og ansvar for udviklingen, både lokalt og globalt, forklarer Jette Rau, skolekonsulent i FDB.

"Demokrati bør være mere end Folketinget og EU. Det skal gøres personligt nærværende i hverdagen, f.eks. i måden, man omgås andre". (Jette Rau)

ORD PÅ UNGES POLITISKE BEVIDSTHED

Organisationerne bag projektet vil gennem de unges diskussioner om demokratiets udvikling skabe et undervisningsmateriale, der kan bruges blandt 16-25-årige i foreningslivet og på ungdomsuddannelserne. Fremtiden vil vise, at demokrati bliver en individuel sag. Der bliver større opmærksomhed om individuel handling, og unge vil involvere sig mere i lokalsamfundets demokratiske processer, tror skolekonsulenten. Hun bakkes op af undersøgelser, der fastslår, at de unge ofte ikke engagerer sig i den demokratiske proces og ikke ønsker at repræsentere en fælles holdning.

"De unge rummer mange forskellige ting, men mange ønsker kun at repræsentere det, de selv mener, og ikke det, de andre mener. Derfor vil organisationerne gerne have de unge til selv at overveje deres rettigheder og forpligtelser i fremtiden," siger Jette Rau.

Hun forklarer, at undervisningsmaterialet skal vise, hvordan de unge ser på demokratiet i dag og sætte unges egne ord på deres opfattelse af rettigheder og pligter, både lokalt og internationalt.

"De unge skal rustes til at agere i en verden, hvor globale og EU-politiske begivenheder får større indflydelse på den danske hverdag".

Projektet, som undervisningsmaterialet bygger på, omfattede en opstart-weekend, der blev kaldt Day One. På Day One identificerede de unge begrebet demokrati, indkredsede og debatterede værdier og dilemmaer, som de skulle forholde sig til, prioritere og se konfliktpunkterne i. Weekendens blev gennemført som et fremtidsværksted, hvor udgangspunktet var erklæringen: Diktatoren er død. Spørgsmålene var, hvordan kommer vi videre? Hvilken styreform og hvilket samfund ønsker vi? Hvordan skal det opbygges? Hvilke værdier skal samfundet have? Hvad skal der til for at få andre unge til at deltage i opbygningen? Osv. Resultaterne af weekendens debat blev indsamlet til brug i projektets næste fase, som var en dialog med unge i verden. Dialogen foregik blandt andet on-line på internettet efter en aftale med unge forskellige steder i Europa og resten af verden.

"Undervisningsmaterialet skal lægge op til, at unge får øje på mulighederne i at være med i deres eget nærdemokrati, især de unge fra etniske minoriteter, som savnes i lokaldemokratiet. Det lægger op til, at alle unge lærer, hvad det vil sige at være borger i et land, der bygger på demokratiske værdier," siger Jette Rau "Mange unge lever tilsyneladende uden en bevidsthed om demokratiet. De er mere koncentrerede om sig selv, om deres egne meninger og holdninger, og de bryder sig ikke om at repræsentere andre end sig selv. Vi håber, at rollespillet og debatten bagefter vil inspirere til nye tanker om at leve i et demokrati og om at tage ansvar – ikke bare for sig selv, men generelt," siger hun.

Relevante links til indvandrerområdet

Ministerier – organisationer – fonde – puljer m.m.m.

En lang række ministerier, humanitære og andre organisationer har ekspertise på indvandrerområdet og vil kunne rådgive i forbindelse med aktiviteter, der sigter på gode kulturmøder. Nedenstående liste omfatter nogle af de vigtigste. Spredt ud over landet findes desuden lokale foreninger, som man kan finde med hjælp fra det lokale bibliotek og kommunen.

Arbejdsministeriet

Siden indeholder bl.a. oversigt over puljer under Arbejdsministeriet, herunder særlige tiltag på indvandrerområdet:

- Nedbrydning af barrierer for beskæftigelse af indvandrere og flygtninge
- Pulje til særlige projekter for svage grupper af ledige, herunder etniske minoriteter
- Projekt "Rummeligt arbejdsmarked"
- Integration af flygtninge og indvandrere på danske landbrugsbedrifter
- Etniske konsulenter i AF
- Lovforslag
- Publikationer
- Links til institutioner i relation til ministeriet.

Holmens Kanal 20
1060 København K
tlf. 33 92 59 00
fax: 33 12 13 78
e-post: am@am.dk
www.am.dk

By- og Boligministeriet

Administrerer byudvalgsmidlerne, herunder Bypuljen, som bl.a. giver støtte til boligområder med omfattende integrationsproblemer. Bypuljen skal fremme lokale, bæredygtige samarbejdsprojekter om byudvikling. Projekterne kan omfatte kommunale parter, beboere, erhvervsliv, kulturliv, interesseorganisationer m.v. Under Bypuljen kan man også finde oplysninger om, hvilke projekter der har opnået støtte.

Slotsholmsgade 1, 3. sal,
1216 København K
tlf. 33 92 61 00
fax: 33 92 61 04

e-post: bm@bm.dk
www.bm.dk

Dansk Flygtningehjælp

DF er en privat humanitær organisation, der bistår flygtninge, asylansøgere, frivillige organisationer og myndigheder i forbindelse med nationalt og internationalt flygtningearbejde. Sammen med sine 22 medlemsorganisationer arbejder DF med integration, sprogundervisning, asyl, repatriering og internationale projekter bl.a. i Østeuropa, på Balkan, i Afrika og Asien. DF udgiver fakta- og undervisningsmaterialer om flygtningespørgsmål og understøtter frivilligt arbejde med flygtninge i lokalsamfund i hele landet. Dokumenter om danske og internationale forhold. Statistik. Dansk Flygtningehjælps årsberetning i fuldttekst samt pjecer, kataloger og bøger i fuldttekst, som relaterer til emnet. Adgang til bibliotekets onlinekatalog.

Borgergade 10, 3.
Postboks 53
1002 København. K.
tlf. 33 73 50 00
fax: 33 32 84 48
e-post: drc@drc.dk
www.drc.dk

FINFO. Informationsnetværk for etniske minoriteter i Danmark

Meget omfattende samling links, der henvender sig til etniske minoriteter i Danmark. Der er, som noget unikt inden for hjemmesider, information på 11 sprog: albansk, arabisk, bosnisk/ kroatisk/serbisk, dansk, engelsk, fransk, kurmanji, persisk, somali, tyrkisk og vietnamesisk. Senere tilføjes: sorani, urdu og tamil. Siden indeholder almen information om Danmark og enkelte kommuner samt grundinformation om nye borgeres muligheder, rettigheder og pligter i Danmark.

Der er syv hovedindgange:

- Ny i Danmark
- Social service
- Arbejde
- Kultur
- Uddannelse
- Samfund
- Organisationer.

Den globale del af siden indeholder international information i form af en global internetguide med links til hjemlandets aviser, tidsskrifter, kulturinstitutioner mv.

www.finfo.dk

Indenrigsministeriet – Udlændingeområdet

På Indenrigsministeriets hjemmeside under Udlændingeområdet kan man få oplysninger om:

- Publikationer
- Regeringens initiativer over for utilpassede unge
- Regeringens handlingsplan for en samlet integration
- Puljer til økonomisk støtte på udlændingeområdet
- Regeringens udlændingeudspil
- Nyhedsbreve
- Love, bekendtgørelser og vejledninger mv.

Slotsholmsgade 6, 1216 København K
tlf. 33 92 33 80, fax: 33 11 12 39
e-post: inm@inm.dk
www.inm.dk – Udlændingeområdet

Kommunernes Landsforening

På integrationskontorets sider kan man finde forskellige information om kommunal integration af flygtninge og indvandrere. Indeholder nyhedsbrev, links og oversigt over EU-støttemuligheder inden for

integrationsområdet.

Kommunernes Landsforening
Gyldenløvesgade 11
1600 København V
tlf. 33 70 33 70
fax: 33 70 33 71
e-post: kl@kl.dk
www.kl.dk

Kulturministeriet

Kulturministeriets hjemmeside indeholder bl.a. oplysninger om:

- Facts om Kulturministeriets områder
- Liste over gældende love og bekendtgørelser inden for ministeriets områder
- Liste over institutioner, råd og nævn under Kulturministeriet
- Publikationer, mange i fuld tekst
- Links til andre relevante kultur www-servere
- Fyldig oversigt over kulturstøtteordninger (der også omfatter idræt), herunder link til Tilskudssekretariatet, hvor man finder Kulturministeriets Udviklingsfond, der bl.a. yder tilskud til den etniske og tværkulturelle kunst.

Nybrogade 2
Postboks 2140
1015 København K.
tlf.: 33 92 33 70, fax: 33 91 33 88,
e-post: kum@kum.dk
www.kum.dk

Mellemløseligt Samvirke (MS) – Minoritetsbiblioteket

Minoritetsbiblioteket er et specialbibliotek med litteratur om forholdene for etniske minoriteter, indvandrere og flygtninge – med hovedvægt på forholdene i Danmark.

Her kan man finde al relevant dansksproget litteratur, som indgår i biblioteket – bøger, rapporter fra stat, amter, kommuner og organisationer, projekt- og konferencerapporter, rapporter fra studerende og forskere, statistik, lovstof, undervisningsmaterialer m.m. Desuden findes "nøglelitteratur" på andre sprog, specielt om forholdene i Norge, Sverige og EU-området. Minoritetsbiblioteket rummer omkring 7.000 titler og abonnerer på ca. 90 danske og udenlandske tidsskrifter.

På siden etniske minoriteter er der indgang til Nyhedsbrev om Etniske Minoriteter, der bl.a. indeholder en kalender over diverse arrangementer, publikationer, pressemeddelelser m.m. og til Ungerådgivning – en lang liste med adresseoplysninger på mange rådgivningsinstanser for unge landet over.

Borgergade 14
1300 København K
tlf. 77 31 00 00, fax: 77 31 01 01
e-post: ms@ms-dan.dk
www.ms-dan.dk

Nydansker

Meget omfattende webside, der har til formål at være en central nyhedsformidler om og til et bredt felt af aktører i integrationsarbejdet – professionelle som frivillige. NetGuiden vil bidrage til at synliggøre det integrationsfaglige, det undervisnings- og uddannelsesmæssige, det arbejdsmarkedsorienterede, det folkeoplysende og det politiske minoritetsarbejde i Danmark. Henvender sig til alle der arbejder med integration af flygtninge og indvandrere. Siden dækker hele integrationsområdet lige fra tolketjeneste til litteratur om fremmedsprogspædagogik og al relevant lovgivning. Der er links indenfor emneområderne:

- Organisationer & Institutioner
- Publikationer
- Uddannelse & Job
- Personer
- Andet: Adressedatabaser, Fonde & puljer, Folketinget & Politiske partier, Presse & medier, Folkeoplysning.

Langelinie 8
7500 Holstebro
tlf. 97 41 40 45
www.nydansker.dk

Socialministeriet

Hjemmesiden indeholder bl.a. indgange til:

- Dansk socialpolitik
- EU-samarbejde
- Lovgivning
- Sociale projekter, herunder puljer, fonde og projektdatabase
- Konferencer
- Publikationer
- Links.

Projektdatabase indeholder beskrivelse af de projekter, der har fået støtte fra Socialministeriets forskellige puljer og fonde. Puljeoversigten indeholder puljer på det sociale område, herunder en forsøgsordning med brobygning for personer med anden etnisk baggrund end dansk. Under fondsdatabase, der indeholder fonde, råd m.v. på det sociale og tilgrænsende områder, findes følgende støtteordninger for indvandrere:

- Forsøg med brobyggerordning for personer med anden etnisk baggrund
- Mellemløbet Samvirkes Kultur- og Oplysningsbevilling
- Den Multikulturelle Støttepulje
- Dansk Flygtningehjælps Kulturbevilling
- Indenrigsministeriets pulje til forsøgsvirksomhed vedrørende indvandrere og flygtninge
- Indenrigsministeriets pulje til driftstilskud til indvandrerforeninger
- Indenrigsministeriets bevilling til kulturelle og oplysningsmæssige aktiviteter for og om indvandrere og flygtninge
- Flygtninge- og indvandrerpuljen i Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger.

Holmens Kanal 22
1060 København K
tlf. 33 92 93 00, fax: 33 93 25 18
e-post: sm@sm.dk
www.sm.dk

Tips- og Lottobasen

I Tips- og Lottodatabasen kan man søge oplysninger om, hvad tipsmidlerne bliver anvendt til, hvilke formål der kan ydes støtte til, og hvor man kan søge om støtte.

Databasen indeholder reglerne for at få andel i midlerne, samt oplysninger om bevilget støtte fra 1998 og frem. Databasen opdateres normalt kvartalsvis/årligt afhængig af pulje.

Der er oversigt og beskrivelser af de i alt 19 puljer.

www.tipsmidler.dk